

Nogle af udvalgets spørgsmål til kulturministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1, 8 og 11 og kulturministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S

Spørgsmål 1:

Kulturministeriet anmodes om at udarbejde et ændringsforslag om oprettelse af et ankenævn.

Svar:

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til L 18 har spørgsmålet om oprettelse af et ankenævn været drøftet i arbejdsgruppen til revision af arkivloven. Arbejdsgruppens overvejelser fremgår af Betænkning nr. 1404 om revision af arkivloven. Der blev i arbejdsgruppen ikke opnået enighed om spørgsmålet. Brugerepræsentanterne foreslog, at der etableres et uvildigt nævn, der vil kunne efterprøve og eventuelt omgøre afgørelser om tilgængelighed. Det blev anført, at en række af arkivlovens bestemmelser er bredt formuleret og giver en vid ramme for myndighedernes skøn. Det er derfor af betydning for borgernes retssikkerhed, at myndighedernes skøn kan efterprøves. Forvaltningens repræsentanter indstillede, at der ikke indføres et særligt ankenævn, men at de gældende ankemuligheder opretholdes. Denne del af arbejdsgruppen fandt ikke, at der har vist sig noget særligt behov for et ankenævn, og man henholdt sig i øvrigt til den udtalelse, der i 1996 blev afgivet af Tilgængelighedsudvalgets flertal.

Tilgængelighedsudvalgets flertal udtalte i forbindelse med 1997-revisionen af arkivloven, at det er bedst stemmende med den parlamentariske tradition, at de væsentlige afgørelser, der blandt andet vedrører hensynet til rigets sikkerhed, træffes af vedkommende ressortminister, der i sin administration er ansvarlig over for Folketinget.

Med hensyn til omfanget af klager er der i perioden 1998–2001 kun givet afslag på adgang i ca. 4 pct. af samtlige adgangssager. Disse sager vedrører dels det familieretlige område, dels statens sikkerhed. Det er regeringens holdning, at det politiske ansvar for sådanne sager fortsat bør være gældende.

Arkivloven har nær sammenhæng med anden lovgivning om adgang til offentligt sagsmateriale. Jeg skal gøre opmærksom på, at også afgørelser om aktindsigt efter offentlighedsloven er underkastet sædvanlig parlamentarisk kontrol, og at der således heller ikke i henhold til offentlighedsloven er oprettet særligt ankenævn til behandling af klager over afslag på aktindsigt. Situationen på området for dokumenter, der er omfattet af arkivloven, er således ikke anderledes end for dokumenter, der er omfattet af offentlighedsloven.

Folketinget har jævnligt taget sager om praksis for arkivadgang op til debat, og den politiske opmærksomhed omkring tilgængeligheds spørgsmål må antages at være mere fremmende for åbenhed i arkivadgangen end den afpolitiseret af tilgængelighedsspørgsmål, der ville følge af en henlæggelse af endelig afgørelse fra den politisk ansvarlige myndighed til et uafhængigt nævn.

På denne baggrund finder jeg ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at udarbejde et ændringsforslag om oprettelse af et ankenævn.

Jeg kan tilføje, at Tilgængelighedsudvalget årligt rapporterer om praksis på tilgængelighedsområdet, herunder om konkrete sager af principiel betydning, og foretager en samlet vurdering af udviklingen på området. Det er fast praksis, at Tilgængelighedsudvalgets beretninger sendes til Folketingets Kulturudvalg til orientering. Den hidtidige praksis på tilgængelighedsområdet giver ikke anledning til at antage, at borgernes retsstilling på området ikke varetages tilfredsstillende inden for de nuværende klagemuligheder.

Spørgsmål 8:

Vil ministeren stille et ændringsforslag, som sikrer, at der oprettes en klageinstans og/eller et uvildigt screeningsnævn, som kan behandle klager over afslag på arkivadgang, eller at Tilgængelighedsudvalgets kompetence udvides til også at omfatte behandling af klagesager, og vil ministeren i modsat fald yde teknisk bistand til at udarbejde et sådant ændringsforslag?